

József Attila: Tanítások (részlet)

1.
Lesznek, akik majd kinevetnek.
Ti ne hallgassatok azokra. ...
És lesznek, akik elszörnyülködven
Ilyesfélét beszélnek egymásnak:
Miket össze nem fecseg ez az ember!
Hisz ez bolond, zárjuk el hamar,
Lázás hitét lehűti majd a magányosság.
Erre pedig csak azt mondhatom,
Az én akarásom nem bolondság,
Hanem tövigkalászos táblája a tibennetek
Még csak csírázó búzaszemeknek.
Az én hitem a földnek melegsége
És miként a föld szétosztja melegét
Gyenge füveknek, rengeteg erdőknek egyaránt,
Az én hitemet úgy osztom szét közöttetek.
Ti mégse hallgassatok a szörnyülködőkre
És meg ne vessétek őket:
Mindannyian és egyformán
Testvéreim vagytok.

Kedves Gabi!

Nem nehéz belátni, hogy az objektív ismertető a pályafutásodról önmagában is elismerésre méltó, de nem kevésbé tiszteletre méltó, az az emberi erőfeszítés, törekvés, küzdelem, ami ezek mögött a szép eredmények mögött van, és ami a felületes szem számára nem látható. Magam is inkább sejtem, mint tudom ezeket...

Mikor azon töprengtem, hogy milyen szavakkal is köszönhetnék, *József Attila: Tanítások* című versfüzérének első darabja jutott eszembe. Úgy gondolom, hogy József Attila gondolatai pontosan kifejezik az alkotó – minden alkotó! – ember hitét, lelkesedését és rezignált józanságát, beletörődését; bizonyosságát és bizonytalanságát; reménytelenségét és örökké újjáéledő reményét, mely elkíséri életében, és erőt ad a mindennapi feladatokhoz.

A számvetés nemcsak az idős ember sajátja, egy-egy életszakasz végén és kezdetén megteszik mindazok, akik tudatosan élnek az életüket. Érdemes is számbavenni az (élet)kedvet ébren tartó örömeiket, és az alázatra intő, a lelket érlelő kudarcokat is, melyek fényében élet és halál teljesen természetes valóságában mutatkozik meg. Mert a bölcs ember, a *meglett ember, ki tudja, hogy az életet a halálra ráadásul kapja, bármikor kész arra, hogy mint talált tárgyat visszaadja* mondja szintén *József Attila: Eszmélet* című versében.

Egyféle számvetést mi is elvégeztünk, akik munkatársaid, barátaid, jó ismerőseid voltunk-vagyunk, útitársaid életed egy-egy szakaszán. Legyen számodra dicséret és biztatás!

Az elkövetkező évtizedekre szeretettel kívánok derűs lelkülettel megélt tevékeny életet!
Isten éltesen, segítsen, vezessen – *ad multos annos!*

Ásványi Ilona